

denne Hovedvanskelighed, tror jeg, at man ogsaa kom forbi de øvrige Vanskeligheder.

Jeg skal saaledes sige, at naar man fra vor Side har ønsket og fremdeles ønsker at faa nogen Nedsættelse i Tjenestetiden, hvilket Ønske deles af mange udenfor denne Sal og er fuldt begrundet, har dette Ønske naturligvis den Baggrund, at vi ikke ville have Hærens Brugbarhed ødelagt. Vi ville ikke have nogen større Nedsættelse i Tjenestetiden, end at vi dog kunne beholde en god og brugbar Hær. Vi have i Udvalget stillet forskellige Forslag om Nedsættelse. De var alle foreløbig opstillede til Forhandling med Ministeren og i Udvalget. Og under Ministerkonferencen fik vi Oplysning fra Administrationen om, hvorledes disse Forslag vilde virke. Jeg og mine Meningsfæller mente, at der ikke vilde være Grund til at fortsætte Udvalgsbehandlingen for at komme til et endeligt Resultat paa dette Punkt nu, da vi ikke kunde enes om Hovedsagen, men vi forbeholde os under vort videre Arbejde at forhandle denne Sag om Tjenestetidens Nedsættelse og da at tage Hensyn til de Oplysninger, der ere fremkomne fra sagkyndig Side. Vi have skrevet i Betænkningen, at vi ønske under Forhandlingen at tage disse Forslag tilbage og ikke ville lade dem komme til Afstemning, da vi forbeholde os til den eventuelle tredje Behandling af Sagen at stille endelige Forslag i saa Henseende, som saa kunne komme til Afstemning.

Noget lignende er Stillingen med Hensyn til Forslag, som ere stillede af den højtærede Minister. Den højtærede Minister har stillet en Række Forslag, om hvilke jeg kan sige, at vi mene at kunne tiltræde de allerfleste, forudsat at der kunde komme en Overenskomst angaaende Fæstningen i Stand. Men da der ikke har været Udsigt til at naa en saadan Overenskomst, have vi fra vor Side ment, at der ikke vilde være nogen Grund til at tiltræde disse Forslag enten i det væsentlige eller i det hele. Thi mange af disse Forslag grunde sig paa den Omstændighed, at den højtærede Minister har foreslaaet Indskrænkninger og Besparelser i Ordningslovene for at bruge Pengene dels til Forbedring af Lønningssatserne, dels til Anskaffelse af flere Stamheste, hvortil der sikkert ogsaa er Trang. Men er der ikke Udsigt til at faa en Overenskomst, have vi ment, at det ikke vilde være rigtigt paa nærværende Tidspunkt at binde os til samtlige disse Forslag. Det er Grunden til, at vi ikke have tiltraadt noget af dem.

Enkelte af vore Forslag have vundet Tilslutning i Udvalget, ligesom ogsaa enkelte af de Forslag, der fremkom i Foraaaret fra Højres Side, have vundet Flertal, og disse enkelte Forslag fremtræde da med Flertal i Udvalget, men det er ikke Forslag af særlig principiel Natur eller af indgribende Betydning. Jeg mener derfor, der ikke er nogen Grund til for mig at gennemgaa disse Forslag i Enkelthederne, jeg skal alene henvise til selve Forslagene og til Betænkningen. Jeg skal kun nævne et Par, som har mere væsentlig Betydning. Der er først et Forslag under Lov om Hærens Ordning Nr. 127, der giver Ministeriet Bemyndigelse til at indrømme Lempelser i Tjenestetiden for saadanne, som paa behørig Maade kunne godtgøre, at de have skaffet sig fornøden Færdighed i Gymnastik og i Skydning. Hvorledes det skal ordnes, have vi ikke ment det rigtigt at fastsætte ved Loven, thi vi finde det rigtigst, at Administrationen tager den Sag op til Behandling og til Forhandling med Gymnastikforeningerne og navnlig Skytteforeningerne og paa den Maade faar en Ordning indført. Administrationen er langt mindre bunden, naar der gives en saadan Bemyndigelse. Det er muligt, at det første Forsøg paa en Ordning kan være mindre heldigt, og at det derfor vil være rigtigt, at Administrationen har Ret til at ændre det og gøre Forsøget fuldt ud. At det er en Bestemmelse, som imødekommer en virkelig Trang hos Ungdommen flere Steder i Landet, er sikkert nok, og at der har været ønsket en saadan Hensyntagen fra forskellige Skytteforeninger, er lige saa sikkert. Jeg tror, man ad denne Vej kunde komme Foreningerne i Møde og gøre det paa en Maade, som baade Foreningerne og Ungdommen og Hæren kunne være tjente med.

Det andet Ændringsforslag af større Betydning er et Ændringsforslag under Nr. 134, der paalægger Ministeriet at fremsætte for Rigsdagen Forslag til Lov om Ordning af Befalingsmændenes Uddannelse paa vore militære Skoler, og hvad dertil hører. Dertil kan ogsaa formentlig knytte sig Spørgsmaalet om Udnævnelsen af Underofficerer m. v. Jeg tror — og det er det samme, som vi have udtalt tidligere —, at det vilde være urigtigt at afgøre denne Sag her ved Behandlingen af disse militære Lovforslag, hvor Interessen hovedsagelig drejer sig om selve Ordningen af Hovedpunkterne vedrørende Forsvaret og mindre om disse Skole-spørgsmaal, hvor væsentlige de end kunne